
Nok et lite vellykket svensk-norsk samarbeid

BOKOMTALER

Dette er en bok med prosalyrikk. Svensken Gustaf Berglund har arbeidet i voksenpsykiatrien siden 1976. I løpet av disse årene har han skrevet små prosadikt om opplevelser i sitt arbeid med pasienter. Han kom i kontakt med norske Line Dahle som har gått i intensiv psykoterapi de fire siste årene. Også hun har nedtegnet sine opplevelser i prosadiktets form.

Boken har fått en meget spesiell utforming, idet forfatterne ikke har hatt særlig tro på at vi kan lese hverandres morsmål. Hvert dikt er oversatt, slik at de fremkommer i henholdsvis svensk og norsk på motstående sider. Dette virker bare forstyrrende.

Line Dahle viser oss veien gjennom den vanskelige tiden fra hun som jente bare var forknytt, kjente smerten og innkapslingen, til hun i de siste diktene tydelig viser at hun nå kan se fremover med fortiden som en aktiv ballast. I avslutningsdiktet Barnet sier hun:

- Barnet kom til meg
- i en drøm
- for å fortelle meg
- at reisen
- endelig var over.

Gustaf Berglunds dikt bærer mer preg av det daglige arbeidet med alle typer pasienter, hvordan han opplever frustrasjonen ved utilstrekkelighet, fryden ved noen ganger å glede, men samtidig atskillig leihet på grensen til utbrenthet. Han har noen spennende ordsammensetninger som tidvis forbløffer og gleder. Hør bare fra et vers fra diktet Halv fem:

- Ørene verker
- av å ha lyttet hele dagen
- og den empatiske forståelsesevnen
- er lik null på grunn av melkesyreoverskudd
- i sjelsmuskulaturen.

Lykkes så forfatterne i sitt felles forsett? Den medisinsk interesserte lyrikkelsker vil nok finne strofer som «gjør noe med oss», men som en helhet vil ikke diktsamlingen interessere.

Anbefales ikke for leserne av Tidsskriftet.

Sten ErikHessling

Legehuset

Hokksund

Publisert: 20. april 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 12. februar 2026.